

**ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В
БЛИЖНЬОМУ БОЮ**

Антосина Роман Сергійович, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри вогневої та спеціальної фізичної підготовки навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ *Шаповал В.М*

Аналіз перерахованих умов, вивчення досвіду бойових дій у локальних військових конфліктах останніх років, досвіду вогневих контактів оперативного складу правоохоронних органів, а також проведена експериментальна робота дозволила визначити деякі кількісні характеристики ближнього бою і уточнити його визначення. Для співробітників ОВС (пропонується ближнім боєм вважати бій в умовах обмеженого простору й видимості (населені пункти, ліс, будинки й споруди) на дистанціях менш однієї третини дійсного вогню використовуваної зброї. Проведені експерименти показали, що в умовах ближнього бою час на виявлення й обстріл цілі звичайно не перевищує 1-3 сек., а сектор можливих напрямків на ціль, як правило, перевищує 180°. Таким чином, для успішного ведення ближнього бою співробітник повинен уміти вести безперервне спостереження у секторі не менш 180° у складних умовах і вести ефективний вогонь по виявленим цілям у мінімальний час. Вимога мінімізації часу обстрілу цілі визначається не тільки малим часом її появи, але й виникненням так званої «дуельної ситуації» - при раптовому зіткненні на короткій дистанції, де висока ймовірність влучення, переможе той, хто раніше відкриє вогонь.

Проведений аналіз умов ведення вогню в ближньому бою, розглянуті особливості досить переконливо доводять необхідність виділення методики стрільби в ближньому бою (на дистанціях менш однієї третини дальності дійсної стрільби) в окремий розділ вогневої підготовки й цілеспрямованого навчання по ній людей, для яких застосування особистої зброї є однією з умов виживання. При цьому, в силу того, що саме на володінні пістолетом найбільш яскраво проявляються особливості методики спеціальної вогневої підготовки, її освоєння доцільно починати з пістолета, попередньо розглянувши специфічні особливості цього виду зброї

Насамперед слід зазначити, що запропонована мною методика стрільби не є альтернативою класичної вогневої підготовки, а доповнює її в області, де прийоми й правила стрільби класичної вогневої підготовки недостатньо ефективні. Тому при описі методики спеціальної вогневої

підготовки буде використовуватися понятійний апарат класичної вогневої підготовки, що уточнюється й, що доповнюється за необхідністю.

Корінною відмінністю спеціальної вогневої підготовки від класичної є те, що прицілювання в ній здійснюється без візування на ціль через прицільні пристосування. Відмова від візуального контролю через прицільні пристосування стало можливим завдяки трьом основним передумовам:

- обмеженню дистанції стрільби;
- збільшенню амплітуди керуючих впливів на завершальному етапі наведення за рахунок зміщення точки, навколо якої здійснюється довертання зброї;
- розвитку навичок почуттєвого контролю й керування своїм тілом.

Обмеження дистанції стрільби до 1/3-1/2 дійсної дальності стрільби зменшило ціну помилки прицілювання. Так, відхилення точки вильоту від лінії прицілювання на 1 мм дає на дистанції 25 м відхилення точки влучення в 16 см, а на дистанції 10 м - усього 6 см. При середній ширині фігури людини по корпусі 35-40 см, виборі точки прицілювання на вертикальній осі симетрії фігури й умові, що влучення пістолетної кулі в груди або в живіт на дистанції до 10 м практично виключає відповідні дії супротивника або, принаймні, затримує їх на час, необхідний для виконання другого, прицільного пострілу в точку смертельної поразки, можна вважати, що в першому випадку супротивник одержить лише дотичне поранення, а в другому - буде гарантовано уражений. Відмова від вимоги вразити конкретну точку фігури, перехід до враження певної площинної зони на фігурі супротивника дозволяє істотно спростити саму схему прицілювання. Траєкторію польоту кулі можна вважати прямою, що збігається з віссю каналу ствола, оскільки перевищення траєкторії над цією віссю на дистанції 10 м становить усього 3 см. Бічними виправленнями на вітер можна також не зважити, оскільки в розглянутих умовах ближнього бою пориви вітру, що істотно впливають на траєкторію кулі за час її польоту, малоймовірні. Необхідність обліку бічних виправлень з'являється лише при стрільбі із транспортних засобів, що рухаються.

Збільшення амплітуди керуючих впливів здійснюється за рахунок виключення з керуючих впливів кистьових рухів. У процесі підготовки напрацьовується одноманітне фіксоване положення зброї в руці щодо корпусу. Керування зброєю здійснюється за рахунок рухів корпусу, що задаються переміщеннями ми таза (мал. 3.1).

мал.3.1.

Зсув точки влучення по горизонталі (наведення по напрямку) здійснюється рухом таза в горизонтальній площині убік, протилежну напрямку зсуву точки влучення (мал.3А). Цим рухом у напрямку мети розвертається стопа правої ноги й зафіксована щодо корпусу рука зі зброєю. Оскільки розворот зброї здійснюється навколо вертикальної осі, що проходить через центр опорної площадки при «виключеному» зап'ясті, величина керуючого руху в залежності від положення передпліччя щодо стегна в 2-3 рази перевищує величину необхідного зміщення ствола (у класичній вогневій підготовці вона в 2-3 рази менше). Збільшення амплітуди керуючого руху дозволяє контролювати його по м'язовому відчуттю, без візування через прицільні пристосування.

Для зсуву точки влучення по висоті використовуються рухи тазу у вертикальній площині (мал.3.1б). Щоб підняти точку влучення, таз рухається вперед. Коліна при цьому зміщаються вперед, забезпечуючи збереження рівноважного положення тіла. Опускання точки влучення здійснюється навпаки: таз рухається назад-нагору, коліна назад, на випрямлення.

Істотному підвищенню ефективності контролю положення зброї по м'язових відчуттях і, відповідно, ефективності стрільби сприяє вдосконалювання навичок почуттєвого сприйняття. У повному обсязі це завдання вирішується в рамках спеціальних методик удосконалювання відчуттів. Освоєння цих методик дозволяє не тільки контролювати положення зброї без участі зорового каналу, але й істотно розширити можливості по виявленню цілей при обмеженій видимості, її відсутності, з ушкодженнями органами зору. Виключення з курсу підготовки названих методик обмежує реалізацію достоїнств спеціальної вогневої підготовки підвищенням швидкості й ефективності стрільби й розширенням контрольованого сектора в простих умовах спостереження.

Однак цілеспрямована орієнтація тих, яких навчають, у процесі підготовки, використання найпростіших прийомів техніки керування станом організму дозволяють виробити навички керування зброєю на основі почуттєвого сприйняття, істотно знизивши роль візуального контролю зброї. Докладніше ці питання будуть розглянуті в розділі 5.

Базові елементи техніки швидкісної стрільби:

У техніку швидкісної стрільби за методикою спеціальної вогневої підготовки можна виділити два основних етапи:

- швидкісна стрільба на основі рухових навичок;
- швидкісна стрільба а основі розвинених навичок почуттєвого сприйняття.

Цей розподіл досить умовний й визначає, скоріше, послідовність освоєння техніки швидкісної стрілянини, основні акценти на різних етапах. На першому етапі основний акцент ставиться на формування рухових навичок керування зброєю, відпрацьовування їх до рефлексного рівня. На цьому етапі елементи техніки аналізу власних відчуттів, внутрішнього стану організму використовуються як допоміжний засіб, що прискорює

процес вироблення рухових навичок швидкісної стрільби. Реалізація другого етапу здійснюється у взаємодії з методиками, що розвивають почуттєве сприйняття, навички керування станом свого організму. Вироблювані в рамках цих методик навички почуттєвого сприйняття навколишнього оточення в спеціальній вогневій підготовці використовуються для керування зброєю без візуального контролю, а також для пошуку й класифікації цілей у складній обстановці, при обмеженій видимості або її повній відсутності. Крім того, на другому етапі завершується формування специфічної навички - «почуття зброї». Ця навичка дозволяє стрільцеві з високою ймовірністю інтуїтивно на підсвідомому рівні прогнозувати положення точки влучення ще до пострілу. Образно говорячи, це почуття робить видимим для стрільця траєкторію польоту кулі. На першому етапі підготовки почуття зброї формується через м'язові відчуття в основній стійці, при контролі точності приведення в стійку й працює в основному в ланці «тіло-зброя». У міру оволодіння технікою швидкісної стрільби почуття зброї проявляється в ланці «стрілок-зброя-ціль». На другому етапі в міру вдосконалювання навичок почуттєвого сприйняття й почуття зброї із цієї схеми поступово виключається «тіло» і контроль здійснюється безпосередньо в ланці «зброя - ціль». Вихід на цей рівень дозволяє відмовитися від твердих вимог дотримання основної стійки, необхідних на першому етапі, вести ефективний вогонь зі складних динамічних становищ - у стрибку, перекиді, падінні, на бігу й т.п. Однак формування почуття зброї неможливо без повного освоєння першого етапу.

Даний розділ саме й присвячений опису базових елементів техніки швидкісної стрільби на основі фізичних навичок.

ЗАСТОСУВАННЯ БЕЗПЛОТНИХ ЛІТАЮЧИХ АПАРАТІВ У ВНУТРІШНІХ ВІЙСЬКАХ ПІД ЧАС ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Колеснік Сергій Володимирович, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів громадської безпеки та психологічної служби Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри тактики внутрішніх військ та спеціальної підготовки навчально-наукового інституту підготовки кадрів громадської безпеки та психологічної служби Національної академії внутрішніх справ *Павлов М.Т.*

В статті 2 Закону України «Про внутрішні війська МВС України» визначені основні завдання, які покладаються на підрозділи внутрішніх військ. Одним з них є участь в охороні громадського порядку та боротьбі із злочинністю. Для забезпечення виконання цього завдання від частин спеціального призначення та спеціальних моторизованих військових частин міліції виділяються сили та засоби які застосовуються у несенні служби